

AVROTROS VRIJDAG CONCERT

2 OKTOBER
2026

**Mendelssohns Vierde en
Beethovens Tripelconcert**

Welkom bij het **AVROTROS Vrijdagconcert**

Al decennialang luidt het AVROTROS Vrijdagconcert het weekend muzikaal in, zowel in TivoliVredenburg als in huiskamers door het hele land via NPO Klassiek. Er klinkt een rijke variatie aan klassieke meesterwerken, onbekende parels van bekende componisten, Nederlandse muziek en spannende premières.

Naast de vaste bespelers, het Radio Filharmonisch Orkest en het Groot Omroepkoor, is er een keur aan gastoptredens van andere Nederlandse toporkesten en ensembles met bekende nationale en internationale stersolisten.

Dit seizoen is Thomas Beijer *artist in residence* bij het AVROTROS Vrijdagconcert. Zijn veelzijdigheid past goed bij de concertreeks: hij is niet alleen een absolute meesterpianist met de prestigieuze Nederlandse Muziekprijs op zak, maar ook componist, schrijver en beeldend kunstenaar. Beijer soleert dit seizoen met het Radio Filharmonisch Orkest, vormt een pianoduo met Hannes Minnaar en speelt kamermuziek met het Animato Kwartet en mezzosopraan Barbara Kozelj. Tijdens dat laatste concert hoort u nieuwe muziek van zijn hand.

In het Vrijdagconcert wordt ook stilgestaan bij de 200ste sterfdag van Beethoven in 2027, met een aantal van zijn mooiste symfonische werken en zijn enige, relatief weinig uitgevoerde oratorium. Andere hoogtepunten in het seizoen zijn het Klassieke Top 400-concert, de Avond van de Balletmuziek en het AVROTROS Filmmuziek-concert: elke klassieke muzikliefhebber kan zijn hart ophalen in het Vrijdagconcert.

Namens AVROTROS, Stichting Omroep Muziek, NPO Klassiek en TivoliVredenburg wensen wij u een seizoen vol muzikale hoogtepunten.

Concertlocatie

TivoliVredenburg
Vredenburgkade 11
3511 WB Utrecht

Kaartverkoop en reserveren

Kaarten koopt u via de kassa van TivoliVredenburg (030 231 45 44) of online (www.tivolivredenburg.nl/avrotros-vrijdagconcert en u krijgt een compleet overzicht). Meer informatie vindt u ook op www.avrotrosvrijdagconcert.nl.

Informatie programmering & reacties

- www.avrotrosvrijdagconcert.nl
- AVROTROS Vrijdagconcert
- avrotrosklassiek
- AVROTROS Klassiek

Postadres

AVROTROS Vrijdagconcert
Postbus 2
1200 JA Hilversum

AVROTROS VRIJDAG CONCERT

VRIJDAG 2 OKTOBER 2026, 20.15 UUR

AVROTROS Klassiek 2

TivoliVredenburg Grote Zaal, Utrecht

Mendelssohns Vierde en Beethovens Tripelconcert

Radio Filharmonisch Orkest

Marzena Diakun dirigent

Van Baerle Trio:

Hannes Minnaar piano

Maria Milstein viool

Gideon den Herder cello

LOUISE FARRENC (1804-1875)

Ouverture nr. 1 in e, opus 23 (1834)

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827)

Concert voor viool, cello en piano in C,
opus 56 'Tripelconcert' (1803)

- Allegro
- Largo
- Rondo alla polacca

PAUZE

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY

(1809-1847)

Symfonie nr. 4 in A, opus 90 'Italiaanse'
(1833/1834)

- Allegro vivace
- Andante con moto
- Con moto moderato
- Presto en Finale: Saltarello

Het gebruik van uw telefoon

*kan storend zijn voor de musici en andere
concertbezoekers. We verzoeken u vriendelijk
uw telefoon niet te gebruiken en op
vliegtuigstand of uit te zetten.*

Dit concert is live te beluisteren en te zien
via NPO Klassiek, zie ook npoklassiek.nl.
Presentatie: Leonard Evers

AVROTROS

STRIJD EN VRIJHEID

Ludwig van Beethoven en Felix Mendelssohn zijn twee iconen die beiden aan de basis van de muzikale romantiek staan. Hun carrières overlappen ternauwernood: Mendelssohn componeerde zijn eerste meesterwerk op vijftienjarige leeftijd, twee jaar voor Beethovens dood. De muzikale verschillen tussen de twee zijn echter groot. Want waar Beethovens muziek voortkomt uit strijd die via sterke contrasten, felle accenten en krachtige ritmes tot een overwinning leidt, is de muziek van Mendelssohn vloeiend, licht, elegant en lyrisch. De geweldige *Ouverture van de Franse Louise Farrenc*, in hetzelfde jaar gecomponeerd als Mendelssohns *Italiaanse symfonie*, verbindt deze twee werelden meesterlijk.

Louise Farrenc is de muziekgeschiedenisboekjes ingegaan als voetnoot: zij was de eerste vrouwelijke docent aan het conservatorium van Parijs die langdurig een belangrijke positie als pianoprofessor had. Dat zowel Robert Schumann als Hector Berlioz zich positief hebben uitgelaten over haar composities, voorkwam niet dat haar muziek (net als de muziek van zo'n beetje elke andere vrouwelijke componist uit het verleden) na haar dood direct in de vergetelheid raakte. Hoog tijd om haar daar weer uit te halen. Louise Farrenc werd in Parijs geboren als Jeanne-Louise Dumont, dochter van beeldhouwer Jacques-Edme Dumont en een eveneens kunstzinnige moeder. Al vroeg bleek Louise muzikaal zeer begaafd. Haar ouders zochten de beste leraren voor haar uit: eerst kreeg ze les van Cécile Soria, een leerling van de vermaarde Muzio Clementi. Daarna waren muzikale grootheden Johann Nepomuk Hummel en Ignaz Moscheles haar docenten. Op haar vijftiende ging ze als privéleerling van Anton Reicha (ook al zo'n klinkende naam) aan het conservatorium van Parijs studeren. Als vrouw mocht ze immers niet de reguliere conservatoriumopleiding volgen. Toch ontmoette ze op het conservatorium vele medestudenten en docenten, waaronder de tien jaar oudere fluitist, musicoloog en muzikuitgever Aristide Farrenc. Op haar zeventiende trouwden de twee en zij tourden als piano-fluitduo door heel Frankrijk. Terwijl het moederschap vaak het einde betekende van de compositiecarrière van een vrouw, begon Louise Farrenc pas een kleine tien jaar na de geboorte van hun dochter Victorine voor orkest

*Louise Farrenc was
naast componist, pianist
en pianodocent ook een
voorvechtster van
vrouwenrechten.*

te componeren: in 1834 verschenen haar twee ouvertures, waarna drie symfonieën volgden. In 1842 werd ze benoemd tot pianodocente aan het conservatorium van Parijs, als eerste vrouw. Dat bleef ze dertig jaar lang. Compositieles geven mocht zij niet, dat was iets voor mannen. Ook was haar salaris lager dan dat van mannelijke docenten. Dat veranderde echter nadat zij een brief stuurde aan conservatoriumdirecteur Daniel Auber, die haar salaris prompt gelijktrok met dat van de mannelijke docenten. Louise Farrenc was dus naast componist, pianist en pianodocent ook een voorvechtster van vrouwenrechten.

Compositorisch sloot Farrenc over het algemeen eerder aan bij het klassieke repertoire van Clementi, Haydn en Mozart dan bij de onstuimige romantiek van veel van haar tijdgenoten. Zij componeerde kamermuziek en instrumentale orkestmuziek, waaronder dus drie symfonieën en twee ouvertures, die in Parijs met groot succes werden uitgevoerd. Over één van haar ouvertures zei Hector Berlioz in 1840

*De orkestratie is inderdaad
van de bovenste plank:
kleurrijk en vol subtiele
contrastwerking.*

dat die goed was geschreven en georkestreerd, met een talent dat 'zeldzaam was bij vrouwen'. (Een opmerking waar wij tegenwoordig misschien wat plaatsvervangend schaamrood van krijgen, maar die wel inzicht geeft in de positie van vrouwelijke componisten in de negentiende eeuw...) De *Ouverture nr. 1 in e, opus 23* begint statig en een tikkeltje plechtig, waarna een lichtvoetige passage doet denken aan de muziek van Mendelssohn. De muziek wordt al snel weer intenser, maar er is steeds licht en kleur in soli van houtblazers, lichte strijkerslijntjes en puntig koper. Na een bijna stormachtige passage vol scherpe ritmische accenten en voortdurende beweging ontwikkelt de ouverture zich in een geheel eigen idioom dat ergens zowel aan Mendelssohn als aan Beethoven doet denken: we horen in de verte Beethovens dramatiek en Mendelssohns beweeglijkheid, transparantie en elegantie. De orkestratie – waar zij tijdens haar leven al zo om werd geroemd – is inderdaad van de bovenste plank: kleurrijk en vol subtiele contrastwerking.

Driestrijd

Als er één genre populair was in de romantiek, dan was het wel het soloconcert. Violisten als Niccolò Paganini en pianisten als Franz Liszt imponeerden het publiek met hun virtuoze spel, in een heroïsche strijd met het orkest. Duizenden vioolconcerten moeten er in de loop der tijd door honderden componisten geschreven zijn, minstens zoveel pianoconcerten en een kleiner stapeltje celloconcerten.

Ludwig van Beethoven deed er – zoals wel vaker – een schepje bovenop: hij schreef in 1803 een concert waarin het orkest het opneemt tegen viool, cello én piano. Een zeldzaamheid in de soloconcertliteratuur. Voor dit *Tripelconcert in C* moet hij het in de barok zo populaire concerto grosso als voorbeeld hebben genomen. Het idee daarvan is dat een groepje musici (het concertino) tegen een groter ensemble (het ripieno) 'concerteert', oftewel wedijvert of strijdt. Vooral de concerti grossi van Händel en Corelli zijn nog altijd populair. Dat strijdlustige karakter past wel bij Beethoven: veel van zijn muziek lijkt vanuit strijd te ontstaan. Een aantal van zijn symfonieën begint met een krachtige stelling, waarna een (innerlijke) strijd volgt, die culmineert in een heroïsch slot. Het concerto grosso, het genre dat die strijd als onderwerp heeft, moet hem aangesproken hebben, ook al was het genre al enige tijd uit de mode.

Beethoven begint dan ook eerder in lijn met een soloconcert met drie solisten, dan met een concerto grosso. Het publiek was immers dol op soloconcerten. Hij laat het eerste thema na de orkestintroductie door achtereenvolgens de cello, de viool en de piano inzetten. Maar al snel blijkt hij ons op het verkeerde been te hebben gezet en ontvouwt het *Tripelconcert* zich eerder als een concerto grosso voor pianotrio en orkest dan als soloconcert met drie solisten. Regelmatig wisselt Beethoven op deze manier van perspectief.

Het is opvallend dat de cellopartij honds moeilijk is. De vioolpartij is ook behoorlijk pittig. De pianopartij, daarentegen, is – relatief gezien – iets eenvoudiger. En dat terwijl in het genre van het pianotrio, tot aan Beethovens eigen *Pianotrio opus 1* van een paar jaar eerder, de pianopartij vaak dominant was. Dat was het publiek dus ook gewend. Beethoven wilde de drie instrumenten echter juist gelijkwaardig behandelen. Dus mogen ook de twee strijkers flink uitpakken. Een andere reden dat Beethoven de piano niet op de eerste

Het is opvallend dat de cellopartij honds moeilijk is. De vioolpartij is ook behoorlijk pittig.

Ludwig van Beethoven

plek zette, was wellicht om zijn vermoedelijke opdrachtgever, de jonge aartshertog Rudolf, prins van Oostenrijk, een beetje te ontzien. Rudolf was een uitstekende pianist, maar geen professioneel musicus. Misschien was het zelfs een reden om geen soloconcert, maar een tripelconcert te componeren. Een concerto voor Rudolf alleen zou Beethoven wel erg beperkt hebben in zijn mogelijkheden. Het is heel goed mogelijk dat Beethoven om die reden een viool- en een cellosolist toevoegde.

Het is lange tijd mode geweest om dit concerto af te serveren als een vreemd stuk en zelfs een minder werk tussen de grootse *Symfonie nr. 3 'Eroica'* en de *Pianoconcerten nrs. 3 en 4*. Maar de afgelopen decennia is het stuk aan een opmars bezig. En dat is erg terecht. Het langzame deel, met daarin een grote rol voor de cello, is werkelijk prachtig en de pakkende thema's van het eerste deel – een mars – en het afsluitende *Rondo alla polacca* (oftewel een polonaise) wedijveren om welke het meest geneurieerd zal worden in de pauze.

Muzikaal reisverslag

Felix Mendelssohn was een wonderkind. Geboren in een van de vooraanstaandste families van Berlijn – zijn grootvader was de verlichtingsfilosoof Moses Mendelssohn – bleek de kleine Felix al snel uit te blinken in werkelijk alles: van sport tot tekenen en van talen tot wiskunde. Talent is natuurlijk niet te koop maar door de financiële situatie van de familie kon Mendelssohn bij de beste leraren studeren, zodat al die talenten optimaal konden opbloeien. Toen bleek dat de muziek zijn grootste forte was, kreeg hij les van Ludwig Berger, een leerling van Muzio Clementi, en stelde zijn vader de jonge Felix zelfs een privéorkest ter beschikking. Daarmee gaf hij concerten in huize Mendelssohn, ten overstaan van de culturele elite van Berlijn. Voor deze gelegenheden schreef hij tussen zijn twaalfde en zijn veertiende een flink aantal strikerssymfonieën. Met hun haydneske lichtvoetigheid,

melodische inventiviteit en frisse energie gonsde al snel rond dat er een nieuwe Mozart was opgestaan. De kleine symfonieën waren niet bedoeld om uitgegeven te worden en kregen dan ook geen opusnummers mee. Stilistisch liggen ze ver van zijn volwassen symfonieën af. Dat is geen kwestie van jeugdige onkunde, maar het resultaat van Mendelssohns grote bewondering voor de muziek van Johann Sebastian Bach en componisten als Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart en Carl

Felix bleek al snel uit te blinken in werkelijk alles: van sport tot tekenen en van talen tot wiskunde.

Maria von Weber. Ook in Mendelssohns *Eerste symfonie* uit 1824, Mendelssohn was toen vijftien jaar, klinken deze klassieke invloeden nogal op de voorgrond. Je zou daarom kunnen zeggen dat Mendelssohns échte symfonieën pas daarna kwamen. Met de *Tweede symfonie*, zou je dan denken. Maar dat is gek genoeg niet het geval. Mendelssohn componeerde zijn *Tweede symfonie* pas een kleine tien jaar ná zijn derde en vierde. De nummering waarin wij de symfonieën kennen is ontstaan door de volgorde waarin ze gepubliceerd zijn.

De echte symfonist Mendelssohn diende zich aan toen hij op twintigjarige leeftijd, als afsluiting van zijn wonderkindjaren, zijn grand tour maakte. Hij verwerkte de indrukken die hij tijdens deze driejarige coming of age-reis door onder meer Engeland, Schotland en Italië opdeed ter plekke tot muzikale schetsen. Dat resulteerde uiteindelijk in twee symfonieën die, ondanks hun contrasterende karakters en de tien jaar

die tussen hun publicaties zit, toch een paar vormen door hun sterke onderlinge samenhang. Dat blijkt al uit de toonsoortverwantschap (A-groot en a-klein) en de omschrijvingen '*Italiaanse*' en '*Schotse*', die Mendelssohn gebruikte als hij het over de symfonieën had.

Anders dan Beethovens *Tripelconcert*, dat strijd en samenspel als thema heeft, is Mendelssohns *Italiaanse* als muzikaal reisverslag een individuele aangelegenheid. We zien Italië door de ogen van de jonge Felix. Het is overduidelijk een verslag van het meest zonnige deel van zijn reis. Het eerste deel roept meteen de sfeer op van carnaval in Italië. In het tweede deel horen we een religieuze processie die Mendelssohn in Napels meemaakte. Het derde deel is een elegant, lichtvoetig menuet. In de finale zijn stoerdere dansen te horen: de saltarello uit Rome en de vurige Napolitaanse tarantella. Het is Mendelssohn op zijn best: een aanstekelijke mix van lyriek en energie.

Felix Mendelssohn

TEKST: ALEXANDER KLAPWIJK

Uitvoerenden

Marzena Diakun dirigent

De Poolse dirigent Marzena Diakun staat bekend om haar temperament, overtuigingskracht, energie en detailniveau. Ze begon haar muzikale opleiding aan de Grażyna Bacewicz-muziekschool in Koszalin, in het noorden van Polen. In 2005 studeerde ze af – met onderscheiding – aan de Karol Lipiński-muziekacademie, het conservatorium in Wrocław. Het jaar daarna vervolgde ze haar opleiding aan het conservatorium van Wenen. In 2012 won ze de tweede prijs op Grzegorz Fitelberg International Competition for Conductors in Katowice. Ook won ze de tweede prijs op de 59e Prague Spring Competition for Conductors in Tsjechië. Tussen 2015 en 2017 was ze assistent van Mikko Franck bij het Orchestre philharmonique de Radio France. Van 2021 tot 2024 was ze als eerste vrouw in de geschiedenis van het orkest chefdirigent van het Orquesta de la Comunidad de Madrid. Sinds dit seizoen is ze chefdirigent van het Staatsorchester Rheinische Philharmonie in Koblenz.

Als gastdirigent van orkesten als Nordwestdeutsche Philharmonie, Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken, Orchestre philharmonique de Radio France en Orchestre National du Capitole de Toulouse oogst ze veel lof.

Van Baerle Trio

De wortels van het Van Baerle Trio liggen op de Van Baerlestraat: pianist Hannes Minnaar, violist Maria Milstein en cellist Gideon den Herder ontmoetten elkaar daar op het Conservatorium van Amsterdam, in het pand dat nu het Conservatoriumhotel is. In het Concertgebouw, een paar deuren verder, zijn ze als trio kind aan huis. Inmiddels ligt ook de rest van de wereld aan hun voeten. 'Het beste van het beste, dat biedt kort samengevat deze intens muzikale "aftrap" van wat over enige tijd de integrale cyclus van Beethovens pianotrio's door het Van Baerle Trio zal zijn. Als het op dit hoge niveau zo doorgaat, is er sprake van een project dat alleen met het begrip 'topproductie' naar behoren kan worden gedefinieerd', aldus Opus Klassiek.

De drie musici hebben ieder als solist hun sporen ruimschoots verdiend. Hannes Minnaar won erkenning bij onder andere de Koningin Elisabethwedstrijd in 2010. In 2016 kreeg hij de Nederlandse Muziekprijs uitgereikt. Hij treedt als solist en met orkest wereldwijd op. Violist Maria Milstein won de Kersjesprijs en kreeg in 2018 de Nederlandse Muziekprijs. Zij soleert wereldwijd en speelt veel kamermuziek, onder meer met haar zusje Nathalia Milstein en haar man Mathieu van Bellen, met wie ze in een voormalige kerk in Zaandam het kamermuziekcentrum MuziekHaven oprichtte. Maria speelt op een viool van Michel Angelo Bergonzi (Cremona, ca. 1750) en een Léonard & François Xavier Tourte strijkstok (Paris, ca. 1790), in bruikleen van Het Muziekinstrumentenfonds.

Cellist Gideon den Herder werd in 2003 uitgeroepen tot Jong Muziektalent van het Jaar. Sinds 2014 is hij als aanvoerder cello verbonden aan het Residentie Orkest in Den Haag. Hij bespeelt een cello van Giuseppe dall'Aglío met een strijkstok toegeschreven aan Dominique Peccatte, beide in bruikleen van Het Muziekinstrumentenfonds.

Hannes Minnaar was in seizoen 2023/24 *artist in residence* bij het Vrijdagconcert en Maria Milstein in seizoen 2021/22.

Radio Filharmonisch Orkest

Het Radio Filharmonisch Orkest is bij uitstek de ambassadeur voor nieuwe en onbekende muziek in Nederland en daarbuiten. Elke week laat het orkest publiek in de grote concertzalen van Nederland en talloze mensen thuis via radio en internet genieten van meesterwerken uit de klassieke muziek.

CHEF-DIRIGENT Karina Canellakis • **VASTE GAST-DIRIGENT** Stéphane Denève • **ERE-DIRIGENT** Edo de Waart • **1E VIOL** Joris van Rijn • Nadia Wijzenbeek • Dimitër Tchernookov • Alexander Baev • Fred Gaasterland • Hannah Solveig Gramß • Roswitha Devrient • Maria del Mar Escarabajal • Mariska Godwaldt • Josje ter Haar • Julija Hartig • Masha Iakovleva • Nika Toskan • Alberto Johnson • Kerstin Kendler • Pamela Kubik • Leonie Mensink • Pedja Milosavljevic • Gerrie Rodenhuis • Stella Zake • **2E VIOL** Casper Bleumers • Matthijs van der Wel • Sarah Loerkens • Joao Filipe Farinha Fernandes • Eveline Trap • Esther de Bruijn • Yvonne Hamelink • Annemarie van Helden • Esther Kövy • Dana Mihailescu • Renate van Riel • Alexander van den Tol • Nina de Waal • Julia Kleinsmann • Uliana Szymanska Pereira • Francisca Brito • **ALTVIOL** Francien Schatborn • Frank Brakkee • Huub Beckers • Arjan Wildschut • Joao Alvares Abreu • Sabine Duch • Marije Helder • Annemijn den Herder • Annemarie Konijnenburg • Lotte de Vries • Ewa Wagner • Francesca Wiersma • **CELLO** Michael Müller • Michael Stirling • Anton Istomin • Eveline Kraayenhof • Harm Bakker • Winnyfred

Beldman • Mirjam Bosma • Crit Coenegracht • Anneke Janssen • Ansfried Plat • Rebecca Smit • Arjen Uittenbogaard • **CONTRABAS** Wilmar de Visser • Andres Vela • Servaas Jessen • Annika Pigorsch • Jim Schultz • Sjeng Schupp • Ella Stenstedt • Louis van der Mespel • Silvia Gallego Sanchez • **FLUIT** Ingrid Geerlings • Luna Vigni • Susana Lopes Ferreira • **PICCOLO** Maïke Grobberhaar • **HOB** Aisling Casey • Yvonne Wolters • Marjolein Koning **ALTHOB** Gerard van Andel • **KLARINET** Frank van den Brink • Arjan Woudenberg • Esther Misbeek • **ESKLARINET** Diederik Brantjes **BASKLARINET** Sergio Hamerslag • **FAGOT** Hajime Konoye • Jos Lammerse • Birgit Strahl • **CONTRAFAGOT** Marlene Schwärzler • **HOORN** Petra Botma • Annelies Van Nuffelen • Frédérick Franssen • Rebecca Grannetia • Toine Martens • Margreet Mulder • **TROMPET** Hessel Buma • Hans van Loenen • Raymond Rook • Johan Verheij • **TROMBONE** Tim Ouwejan • Niels Jacobs • Wilco Kamminga • **BASTROMBONE** Pelle van Esch • **TUBA** Bernard Beniers • **PAUKEN** Paul Jussen • **SLAGWERK** Hans Zonderop • Mark Haeldermans • Vincent Cox • Esther Doornink • **PIANO** Stephan Kiefer • **HARP** Ellen Versney

SPRINGPLANK VOOR TOPTALENT

**Zonder publiek geen muziek.
En zonder podium geen nieuwe
topmusici. Daarom zet AVROTROS
zich in voor het aanstormende
klassieke muziktalent van Nederland.**

Met talenttraject VIRTUOOS geven wij hen een podium op radio en tv en nemen we hun debuut-cd op. Maar dat kunnen we niet alleen. Voor €15,- per jaar steunt u het talenttraject en ontvangt u drie keer per jaar magazine VIRTUOOS, inclusief debuutalbum.

Sta mee aan de basis van de nieuwste generatie topmusici en word VIRTUOOS-lid!

**WORD LID
15,-
PER JAAR**
3X MAGAZINE
+ CD

— Kijk op: avrotros.nl/virtuools

STEUN
TALENTTRAJECT
VIRTUOOS

AVROTROS

Volgende CONCERTEN

VRIJDAG 9 OKTOBER 2026, 20.15 UUR

TivoliVredenburg, Utrecht

Klassieke Top-400

Radio Filharmonisch Orkest

Nationaal Vrouwen Jeugdkoor

Sander Teepen dirigent

Irene Verburg koordirigent

Remy van Kesteren harp

Nadia Wijzenbeek viool

Maria Fiselier presentatie

onder meer:

BACH Orkestsuite nr. 3 in D, BWV 1068: Air

PERGOLESI Stabat mater: Stabat mater
dolorosa

SMETANA Má vlast: De Moldau

FAURÉ Requiem: Pie Jesu; In paradisum

BEETHOVEN Symfonie nr. 5: Finale: Allegro

REMY VAN KESTEREN The Right Place

(arr. Leonard Evers)

bestel
hier

VRIJDAG 16 OKTOBER 2026, 20.15 UUR

TivoliVredenburg, Utrecht

De vier jaargetijden van Vivaldi

Concertgebouw Kamerorkest

Michael Waterman concertmeester

Noa Wildschut viool

MOZART Adagio en Fuga

STRAUSS Metamorphosen

VIVALDI De vier Jaargetijden

bestel
hier

COLOFON | PROGRAMMERING: Jorinke van Deelen

PRODUCENT: Olga Brauers | **PROGRAMMATOELICHTING:**

Alexander Klapwijk **REDACTIE:** Alexander Klapwijk / Pieter

Peeverelli | **FOTOGRAFIE:** Marco Borggreve, Maaïke Eijkman,

Eduardus Lee **ART DIRECTION:** Norbert Croonenberg |

PRODUCTIEBEGELEIDING: Regalis, Zeist

CONCERTOVERZICHT 2026

VRIJDAG 18 SEPTEMBER 2026

**Openingsconcert:
Karina Canellakis en
Christian Tetzlaff**

Radio Filharmonisch Orkest |
Groot Omroepkoor | Kodály |
Dvořák | Adams

VRIJDAG 25 SEPTEMBER 2026

**Philzuid: Le Sacre
Du Printemps**

Philzuid | Debussy | Takemitsu |
Stravinsky

VRIJDAG 2 OKTOBER 2026

**Mendelssohns Vierde en
Beethovens Tripelconcert**

Radio Filharmonisch Orkest |
Van Baerle Trio | Farrenc |
Beethoven | Mendelssohn

VRIJDAG 9 OKTOBER 2026

Klassieke Top 400

Radio Filharmonisch Orkest |
Nationaal Vrouwen Jeugdkoor |
Mozart | J.S. Bach | Wagner |
Rachmaninoff | Fauré |
Beethoven

VRIJDAG 16 OKTOBER 2026

**De vier jaargetijden
van Vivaldi**

Concertgebouw Kamerorkest |
Mozart | Strauss | Vivaldi

VRIJDAG 23 OKTOBER 2026

**Meesterpianisten
Thomas Beijer en
Hannes Minnaar**

Brahms | Janáček | Stravinsky |
Ravel

VRIJDAG 30 OKTOBER 2026

**Residentie Orkest met
Sjostakovitsj Tiende**

Residentie Orkest | Copland |
Barber | Sjostakovitsj

VRIJDAG 6 NOVEMBER 2026

Stabat Mater van Rossini

Radio Filharmonisch Orkest |
Groot Omroepkoor | Busoni |
Strauss | Rossini

VRIJDAG 13 NOVEMBER 2026

**Nederlands
Philharmonisch met
Alice Sara Ott**

Nederlands Philharmonisch
Beethoven | Respighi

VRIJDAG 20 NOVEMBER 2026

**Noord Nederlands Orkest
met Aleksei Volodin**

Noord Nederlands Orkest |
Meredith | Rachmaninov |
Nielsen

VRIJDAG 27 NOVEMBER 2026

**Radio Filharmonisch
Orkest met Thomas Beijer**

Radio Filharmonisch Orkest |
Turina | Falla | Jan-Peter de
Graaff

VRIJDAG 4 DECEMBER 2026

**Karina Canellakis
dirigeert Mahler 4**

Radio Filharmonisch Orkest |
Saariaho | Berg | Mahler

VRIJDAG 11 DECEMBER 2026

Bachs Magnificat

Nederlandse Bachvereniging |
Gregoriaans | W.F. Bach | J.S.
Bach | C.Ph.E. Bach

VRIJDAG 18 DECEMBER 2026

**AVROTROS Kerstconcert:
Mozarts Krönungsmesse**

Radio Filharmonisch Orkest |
Groot Omroepkoor | Wagenseil |
Tüma | Haydn | Reissiger |
Mozart

WIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN

AVROTROS VRIJDAG CONCERT

AVROTROS

{ omroep
muziek

avrotrosvrijdagconcert.nl